LEOPOLDOV

3/2017

DNES

...(ne)prikázaný sviatok...

ZADARMO

9 771339 429008 17003

Strana primátorky mesta

Aktuálne o zateplení školy a hasičskej zbrojnici

Vážení spoluobčania, istotne si viacerí z vás pri prechádzaní po Holubyho ulici všimli, že v spolupráci s vedením základnej školy sme začali so zatepľovaním staršej časti budovy základnej školy. Túto investičnú akciu, ktorej skoršiu realizáciu si vyžiadala havarijná situácia omietky na tejto časti školy, sme pripravovali v čase, keď sme rekonštruovali budovu MTK. Posúdili a aktualizovali sme staršiu projektovú dokumentáciu zatepľovania základnej školy a uskutočnili sme verejné obstarávanie, na základe ktorého sa dodávateľom prác stala spoločnosť Izotech Group, a oproti projektovému rozpočtu sa nám podarilo za dodržania všetkých podmienok projektu znížiť cenu na 186 tisíc eur s DPH. V polovici júna sme dodávateľovi odovzdali budovu a kvôli prebiehajúcemu vyučovaciemu procesu sme začali so zatepľovaním západnej strany od školského dvora. Hoci zmluva stanovuje, že práce majú byť ukončené do 150 kalendárnych dní, je reálny predpoklad, že budú ukončené aj skôr. Pracovníci budú na stavbe pracovať počas pracovných dní od 7. do 18. hodiny. Počas prác na zateplení a nanesení novej fasády bude potrebné orezať prečnievajúce parapety okien a aj opraviť ukotvenie okien. Náročnejšou etapou bude pravdepodobne zatepľovanie povaly a strechy. Po nalepení polystyrénu na budovu sa nanesie nová omietka a dokončia sa farbené úpravy.

Pri uvažovaní o farebnosti budovy sme sa s poslancami zhodli, že vynovená budova školy by mala zapadnúť do koloritu námestia, teda nemala by byť výrazne farebná, zato by mala naznačovať svoj účel výchovnovzdelávacej inštitúcie hravosťou a decentne príťažlivým vzhľadom. Preto sme sa rozhodli použiť odtieň farby slonoviny, resp. smotanovej farby, s farebnými ohraničeniami okolo okenných otvorov. Po ukončení zateplenia získame energetický certifikát budovy a verím, že zateplenie prinesie aj reálnu úsporu energií. Projekt zateplenia základnej školy realizujeme z rozpočtu mesta, no obrátili sme sa prostredníctvom Okresného úradu v Trnave na ministerstvo školstva so žiadosťou o spolufinancovanie projektu vo výške 100 tisíc eur.

Napriek predchádzajúcim problémom s posunutím začiatku výstavby nového mestského úradu sa ukazuje, že sme sa pohli vpred. Do majetku mesta sme získali budovu s pozem-

Hasiči by mali nájsť nové útočisko na Gucmanovej ulici.

kom bývalého úverového družstva, ktorá susedí s pozemkom mestského úradu, čím sa v budúcnosti umožní situovať na jednom mieste všetky činnosti mesta a ďalej ich rozvíjať. Pred začatím výstavby nového úradu však bude potrebné premiestniť garáže dobrovoľného hasičského zboru. Vypracovali sme projekt a dokumentáciu novej hasičskej zbrojnice, ktorá má byť umiestnená na Gucmanovej ulici. Navrhovaný objekt pozostáva z dvoch oproti sebe stojacich jednopodlažných budov – hasičskej zbrojnice, ktorú budú tvoriť garáž pre hasičské vozidlá Tatra a Avia s dieňou, sklad vozíkov, kancelária, šatňa a sociálne zariadenie, a budovy skladu mesta. Areál oplotený nerušivým oplotením s popínavými rastlinami bude situovaný na mestskom pozemku, no časťou zasahuje do pozemku v správe Slovenského pozemkového fondu. Požiadali sme teda o jeho vyňatie a bezodplatný prevod do majetku mesta a v súčasnosti čakáme na vyjadrenie fondu. Stojí pred nami však ešte jedna úloha, ktorou podmienili začiatok výstavby pracovníci Krajského Pamiatkového úradu SR v Trnave, a to vykonanie archeologického prieskumu na mieste budúcej stavby areálu zbrojnice vo forme vykopania sondy v podobe ryhy s rozmermi 1 krát 20 metrov, ktorá by mala potvrdiť existenciu staršej cesty v blízkosti pevnosti, prípadne existenciu zvyškov vysunutých častí pevnosti pod dnešným terénom. Obidve tieto okolnosti azda výrazne neposunú plánovanú výstavbu a areál bude dokončený šesť mesiacov od začatia jeho výstavby. Po jeho dokončení tak členovia DHZ nájdu nové útočisko a budeme môcť začať s prípravou stavebného pozemku nového mestského úradu.

Okrem toho sa čoskoro začne avizovaná rekonštrukcia komunikácie na Hollého ulici. Tá mala byť spojená s rekonštrukciou časti Kukučínovej ulice po železničnú trať, no začatie prác v tejto lokalite oddiaľuje zistenie, že malá časť pozemkov nie je majetkovo vysporiadaná. Pracujeme však aj s týmto problémom tak, aby sme mohli práce zrealizovať v plánovanom rozsahu, hoci na etapy. Týmto a ďalším projektom sa však budem venovať v ďalšom čísle časopisu.

Terézia Kavuliaková, primátorka mesta

V oslave Dňa matiek zaznelo aj ospravedlnenie

Tohtoročný Deň matiek organizátori spojili s pripomenutím si ukončenia druhej svetovej vojny. Kým na opačnom konci námestia sa zbiehali rodičia a starí rodičia, ktorí prišli podporiť svoje deti či vnúčatá, pri pamätníku J. Gucmana položili symbolický veniec k pamätníku primátorka mesta a jej zástupca. *„Čoraz viac indikátorov nás otvorenejšie nabáda na to, aby sme nechápali ako prirodzené naše zvykanie si na polarizovanie spoločnosti tými, ktorí najčastejšie ani nepoznajú základné dejinné peripetie svojho národa, pritom sami národ delia na „skutočných, dobrých Slovákov" a tých, čo národu škodia... Je to vyprázdnená, v samej podstate zlobou naplnená rétorika, ktorá prináša len nenávisť. Ak si ju nebudeme všímať, lebo zatiaľ sa to nás naoko netýka, po nej môže prísť už len zdesenie z toho, že dovolili sme histórii zopakovať sa. Aj tí, čo sa aktivizovali v druhom aj treťom odboji, teda odboji proti nacizmu či fašizmu a komunizmu, dnes varujú, že Európou i Slovenskom sa opäť nepovšimnuto šíri hnedý mor. Dnes si pripomíname i Deň matiek. Dovoľte mi preto ospravedlniť sa najmä všetkým mamám, ktorých život sa skončil v koncentračných táboroch, ktoré vraj neexistovali – boli medzi nimi aj obyvateľky nášho regiónu a možno aj nášho mesta, ďalej všetkým mamám, ktorým deti násilne vzala hnedá ideológia, ale aj tým mamám, ktorých deti prežili zmrzačené a mali by tu svojou skúsenosťou svedčiť,"* uviedol okrem iného v príhovore Juraj Hladký.

Po krátkom pietnom akte sa obaja premiestnili na námestie, kde sa o pár minút začal program venovaný leopoldovským mamám a starým mamám. Tým sa s poďakovaním i vinšom prihovorila primátorka mesta Terézia Kavuliaková. Deti z materskej školy i žiaci zo základnej školy si pod vedením pani učiteliek pripravili mozaiku milých dramatických ukážok, scénok, piesní i tancov, ktorými na námestí dotvorili slávnostné popoludnie.

(ra)

Cirkus, kone, hasiči, psy i policajti

Aj taký bol leopoldovský deň detí. Hoci sme si už zvykli, že jún nás víta letnými horúčavami, pre deti počas tohtoročnej oslavy MDD pripravil pololetné počasie a oslavu spríjemnilo množstvo zaujímavých predstavení a aktivít, rozptýlených v celom športovom areáli na Trolaskoch. Deti hneď na začiatku zaujal cirkus Magic Marion pod širým nebom veselými klaunovskými vystúpeniami a kúzlami, ale trojica komikov si na predvádzanie niektorých kúziel postupne pozývala aj mladých návštevníkov ako asistentov. Ba asistovali aj pri akrobatických číslach. No a deti na záver predstavenia zaujal milý klokan. Popritom už najmä dievčatá stáli v rade na maľovanie na tvár a odhodlaná pani umelkyňa mala čo robiť, aby relatívne v krátkom čase uspokojila všetky záujemkyne a záujemcov.

Medzitým sa rozbehli súťaže ako klasické fúrikovanie po rukách, skákanie vo vreci či nosenie pingpongovej loptičky na rakete, ktoré si aj viac ráz vyskúšali chlapci i dievčatá, neraz i so svojimi rodičmi a pod dohľadom leopoldovských mamičiek, ktoré boli ochotné stať sa časomeračkami a dohliadačkami nad pravidlami. Víťaz dvoch súťaží sa prejavil ako mladý muž a kamarát, keď po rozstrele v druhej súťaži prenechal cenu svojmu takmer rovnako úspešnému „súperovi“. Zakrátko si deti pozreli vystúpenie psíkov z nitrianskeho klubu Agility. V rámci neho predstavili svoje menšie a väčšie talentované psíky ich majitelia v rôznych hrách, založených na porozumení povelom. Hlavne menšie deti si užívali skákanie v nafukovacom hrade, ale aj jazdu na koníkoch jazdeckého klubu Oklahoma. Väčšie deti si

mohli v tento deň zahrať tenis v areáli LTC a na ihrisku si zasa mohli zakopať loptu s hráčmi našej MTK, ba aj zastrieľať si jedenástky nášmu brankárovi. Vyhladovaní potom mohli zájsť do Spolkovej záhrady a opiecť si špekáčiky. O ďalší program sa podvečer postarali členovia pohotovostného oddielu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, resp. jeho pohotovostného oddielu, a napokon aj naši dobrovoľní hasiči, ktorí deťom pripravili už tradičný penový kúpeľ. Z tohtoročného dňa detí si najmenší istotne odniesli nielen drobné sladkosti, ale aj kopec pekných zážitkov.

Organizátori ďakujú Eve Bučkovej, Slávke Sulimanovej, Beáte Špacírovej, Martine Matulovej, Eleonóre Krajčovičovej, Gabriele Halásovej – pomocníčkam pri súťažiach, Božene Svitekovej za zdravotný dozor, Stolnotenisovému klubu Leopoldov, Leopoldovskému tenisovému klubu, MTK, jazdeckému oddielu Oklahoma a našim dobrovoľným leopoldovským hasičom.

jh, foto autor

Týždňový deň detí v MŠ

Každoročne sa deti tešia na oslavu sviatku detí. V našej materskej škole sa snažíme deťom pripraviť zaujímavý program nielen na tento jeden deň. Program plánujeme na týždeň. V tomto roku sme sviatok detí rozvrhli od 29. mája do 5. júna. Už 24. mája sa deti tešili z hudobnej rozprávky v interpretácii Uja Ľuba s názvom O Snehulienke a trpaslíkoch. 29. mája nás navštívilo Stražanovo divadlo s klasickou rozprávkou Červená čiapočka, z ktorej mali deti tiež radosť. O deň neskôr deti z najstaršej vekovej skupiny absolvovali výlet do Piešťan a ostatné deti kresbami spestrili chodníky v areáli škôlky. Na ďalší deň sme sa zasa všetci premenili na indiánov. Spoločne sme tancovali okolo vigvamu, lovili sme bizóna, hľadali sme poklad a tešili sme sa z jeho sladkého obsahu.

V prvý júnový deň opäť predškoláci cestovali do Hlohovca, aby spoznali planetárium a vlastivedné múzeum. Vrátili sa plní zážitkov a poznatkov. Všetci ostatní škôlkari prijali pozvanie do Pizzerie Armando, kde si pochutnali na rôznych druhoch pizze a džúsoch. Všetkým veľmi chutilo a naše poďakovanie patrí pánovi Mariánovi Chudému a personálu pizzerie, ktorí sa o nás postarali. Po príchode do MŠ nás ešte čakala napolitánka a lízanka od uja Maja. Ešte raz veľmi pekne ďakujeme za deti i pedagógov.

Druhého júna k nám so zapnutými sirénami navštívili naši dobrovoľní hasiči. Deti zážitkovou formou učenia spoznali náplň práce hasičov, ba vyskúšali si hasenie požiaru, prezreli si obidve autá i výstroj hasičov. V závere si pochutnali na cukríkoch, ktoré im dobrovoľní hasiči priniesli. Naše poďakovanie patrí všetkým príslušníkom za to, že deťom pripravili tento poučný i zaujímavý program.

Posledným dňom plným spevu sa stal pondelok 5. júna, ktorý sme nazvali Škôlka spieva. Bola to súťaž v speve a pozvanie do poroty prijali Mgr. Martina Baračková zo ZUŠ v Hlohovci, Ingrid Vidová z MsÚ v Leopoldove a riaditeľka našej materskej školy Mgr. Katarína Antalová. Do súťaže sa zapojilo 14 súťažiacich zo všetkých vekových skupín. Hosťom súťaže bola Hanka Holiková, ktorá deťom zaspievala pieseň za sprievodu akordeónu. Tento nástroj im predstavila pani Baračková. Porota skonštatovala, že víťazmi sú všetci súťažiaci, pretože spievajú s radosťou. Všetci boli ocenení a pani Baračková vyslovila poďakovanie všetkým učiteľkám za to, že deti vedú k spevu. Poďakovala sa pani učiteľke Luhovej za organizáciu podujatia a spoločne si zaspievali pieseň Tancuj, tancuj, vykrúcaj. Pani riaditeľka Antalová ukončila podujatie slovami, že dúfa v to, že o rok sa stretneme opäť. Aj takéto dni prežívajú deti v našej materskej škole. Budeme sa usilovať o to, aby ich zažívali deti počas školského roka čo najviac.

ZL, foto: mch

Spolková záhrada má nového nájomcu

V druhej polovici júna Spolkovú záhradu mesta prevzal nový nájomník. Vybrala ho komisia zložená z poslancov mestského zastupiteľstva spomedzi štyroch uchádzačov, ktorí sa prihlásili do obchodnej verejnej súťaže. Mesto v nej formulovalo svoje požiadavky, medzi ktorými bolo predloženie podnikateľského zámeru, ktorý musel obsahovať zámer skvalitnenia služieb Spolkovej záhrady pre zákazníkov, zámer skvalitnenia prostredia, ale i služieb pre prenajímateľa, teda pre mesto, napríklad v podobe organizovania spoločenských a kultúrnych podujatí, ale aj zámer skvalitnenia služieb pre športové kluby pôsobiace v meste.

Do obchodnej verejnej súťaže sa zapojili štyria uchádzači – Ľubomír Nosál z Leopoldova, Oskar Banák z Hlohovca, Peter Pavlen z Leopoldova a Jozef Hruška z Hlohovca. Podmienkou bolo, aby uchádzači úplne rešpektovali zmluvu formulovanú mestom, ktorú mohli ešte doplniť o ďalšie body v prospech prenajímateľa – mesta. Ďalej sa poslanci zaoberali posudzovaním jednotlivých návrhov a ich príloh a z pomerne dlhej rozpravy na základe predložených návrhov a zámerov vzniklo pomerne jednoznačné rozhodnutie prenajať Spolkovú záhradu Petrovi Pavlenovi.

Mesto od pôvodného nájomcu prevzalo záhradu okrem zariadení, ktoré neboli predmetom nájmu, a odovzdalo ju novému nájomcovi, aby prevádzku objektu obnovil v čo najkratšom čase, resp. aby Spolková záhrada mohla najneskôr na hody naplno poskytovať svoje služby verejnosti. Zmluva s novým nájomcom bola uzavretá na kratší čas, ako to bývalo doteraz – na päť rokov, avšak s možnosťou ďalšieho predĺženia.

Nájomca bude povinný starať sa aj o bežnú údržbu Spolkovej záhrady a jej inventára. S väčšími investíciami do prestavieb a pod. sa neráta, pretože už teraz sa primátorka s poslancami a členmi komisií zaoberajú zmenami areálu Spolkovej záhrady tak, aby sa stal otvorenejší vzhľadom na jeho umiestnenie v športovom areáli a aby mohol spĺňať viac funkcií pre obyvateľov mesta ako doteraz. Základnú predstavu o novom výzore objektu v súčasnosti obsahovo a technicky zapracúvajú v spolupráci s architektom Ondrejom Markom. Návrhu sa budeme podrobnejšie venovať v jednom z nasledujúcich čísiel.

Oslovili sme niektorých poslancov mestského zastupiteľstva s dvomi otázkami, čo bolo pre nich pri výbere nového nájomcu dôležité:

1. Čo bolo pre vás dôležité pri rozhodovaní o novom nájomcovi Spolkovej záhrady?

Ing. Róbert Gergič: V tejto otázke boli pre mňa dôležité dobré skúsenosti mesta so spoluprácou s p. Paulenom pri organizácii podujatí v minulosti a skúsenosti uchádzača v reštauračných a pohostinských službách.

Mgr. Renáta Miklošová: Boli to predovšetkým dobrý podnikateľský zámer, skúsenosti a dobré referencie od obyvateľov mesta o p. Pavlenovi v oblasti gastronómie a ponúkaných služieb, vyjadrenie o dobrej spolupráci a ochote spolupracovať s mestom Leopoldov, skúsenosti s organizovaním vlastných podujatí uchádzača, aktívna spoluúčasť na podujatiach usporadúvaných mestom.

Doc. Miroslav Karaba: Pri rozhodovaní sa o novom nájomcovi SZ boli pre mňa rozhodujúce referencie, resp. kontinuita v tomto type podnikateľskej činnosti. Z hľadiska občanov Leopoldova je dôležité, aby bola SZ sprevádzkovaná čo najskôr a aby si plnila svoju funkciu. Preto som preferoval človeka, ktorý má v tomto smere skúsenosti a javí sa ako úspešný.

2. Čo očakávate od nového nájomcu Spolkovej záhrady?

Ing. Róbert Gergič: Očakávam vybudovanie čistého, príjemného prostredia vhodného na kultúrno-spoločenské akcie.

Mgr. Renáta Miklošová: Predovšetkým čisté a kultúrne prostredie, kvalita ponúkaného tovaru (jedlá a nápoje), usmievavý personál, flexibilita majiteľa pri potrebách mesta, školy, škôlky i ostatnej verejnosti, bezpečný kútik pre deti, opekacie kútiky pre verejnosť.

Doc. Miroslav Karaba: Od nového nájomcu očakávam okrem štandardnej prevádzky Spolkovej záhrady (občerstvenie, tradičné kultúrno-spoločenské akcie, spolupráca so športovými klubmi) aj istú kreativitu v iniciácii nových typov akcií, ktoré oslovia rôzne skupiny obyvateľov nášho mesta. Objekt tak bude mať šancu využiť svoj potenciál a stať sa jedným z prirodzených centier kultúrnych, športových a spoločenských podujatí v Leopoldove.

(jh)

V Leopoldove sa presadzuje nová generácia bežcov

V sobotu 3. júna sa v Leopoldove uskutočnil tradičný Beh mestom Leopoldov, ktorý každoročne na začiatku júna umožňuje najmladším aj starším záujemcom o beh postaviť sa na štartovú čiaru, vyskúšať si svoju fyzickú kondíciu a výdrž a zároveň tak aj urobiť niečo pre svoje zdravie. Najviac sa na preteky istotne tešili deti v najmladších vekových kategóriách, ktorých prišlo ako vždy najviac; tých postarších už bolo pomenej. Deti aj v tomto roku súťažili na tréningovom futbalovom ihrisku. Odštartovanie každej kategórie mala na starosti primátorka mesta Terézia Kavuliaková a aj na tohtoročný beh sa prišiel pozrieť jeden zo zakladateľov pôvodného behu LOKO Dr. Róland Osvald. Vtipné moderátorské slovo patrilo počas celých pretekov skúsenému moderátorovi a športovému redaktorovi Mariánovi Pavlíkovi. Chlapcov a dievčatá, víťazov mladších kategórií, medailami dekorovala primátorka a odovzdala im ceny priamo na ihrisku. Medzi staršími bežcami boli v jednotlivých kategóriách neleopoldovskí matadori, ktorých poznáme ako víťazov z minulých ročníkov. Ako však naznačujú tabuľky, postupne sa na priečky víťazov dostávajú aj ich synovia, čo ukazuje, že vzťah k dlhým tratiam sa v niektorých rodinách doslova dedí. Kiežby podobných nasledovateľov mali aj staršie generácie leopoldovských bežcov.

Tabuľky dekorovaných:
Dievčatá a chlapci 2013 a mladší

1. Lara Habdová 00:18,
2. Ester Runišková 00:19,
3. Miška Ondrišová 00:22

1. Jakub Štefanka 00:18,
2. Sebastián Marik 00:18,5,
3. Michal Mati 00:19

Dievčatá a chlapci 2012
1. Nelka Vančová 00:13,6;
2. Miška Liptáková 00:14,3

1. Martin Levčík 00:11,9;
2. Samuel Kralič 00:12,2;
3. Matúš Pelzl 00:13,3

Dievčatá a chlapci 2011
1. Emma Balážová 00:10,1;
2. Nela Pavlenová 00:10,5;
3. Lenka Čiefová 00:11,4

1. Andrej Brehovský 00:09,6;
2. Filip Rybár 00:11;
3. Juraj Drobec 00:11,6

Žiačky a žiaci 2008 – 2010
1. Sofia Halásová 00:53;
2. Sofia Kyjaci 00:56,8;
3. Natália Halásová 00:59

1. Lukáš Černý 00:55,2 (AK Bojničky),
2. Leo Habda 00:57,9;
3. Dominik Kamenár 01:02

Žiačky a žiaci 2006 – 2007
1. Mária Šintálová 01:09;
2. Miriam Tonkovičová 01:10;
3. Alžbeta Matiová 01:14

1. Adam Škubla 01:03;
2. Anton Karaba 01:08;
3. Marcel Škoda 01:11

Žiačky a žiaci 2004 – 2005
1. Paulína Tonkovičová 02:04;
2. Natália Mariková 02:09

1. Matej Černý (AK Bojničky) 01:52;
2. Samuel Kyjaci 01:56

Žiačky a žiaci 2002 – 2003
1. Žofia Matiová 04:06

1. Matúš Blšták 03:11

Dospelí:
Ženy do 30 rokov
1. Daniela Majerníková 28:45;
2. Lucia Benčeková

Ženy nad 30 rokov
1. Ľubormíra Maníková (AK Spartak Dubnica nad Váhom) 22:50;
2. Dagmar Vargová (AK Bojničky) 25:05;
3. Andrea Orihelová (OBS Dra-hovce) 29:30

Muži do 39 rokov
1. Michal Puškár (bernohy.sk) 18:51;
2. Filip Moravec (TJ Spartak Myjava) 19:10;
3. Richard Moravec (TJ Spartak Myjava) 20:44

Muži 40 – 49 rokov
1. Ján Križák (HŠK Skalica) 19:11;
2. Pavol Žažo (Drvička 52% Prašník) 21:21;
3. Peter Kukura (Vlčkovce) 22:27

Muži 50 – 59 rokov
1. Ján Moravec (TJ Spartak Myjava) 20:13;
2. Peter Klobučník (Jogging Dubnica) 21:05;
3. Anton Kĺbik (BK Duslo Šaľa) 22:24

Muži 60 rokov a starší
1. Ján Cvičela (BK 2000 Kľačany) 21:45;
2. Ján Klimek (Sokol Čachtice) 33:33

Pripravil jh.

Keď kvapka kvapká

Rozžiarené májové ráno slnečnými lúčmi priam vyťahovalo z postele. Potvrdil to aj skorý príchod prvých darcov krvi, ktorí sa 16. mája rozhodli dať kúsok seba pre záchranu iných. Zasadačka mestského úradu sa zaplnila v nestránkový deň vzácnymi a nezaplatiteľnými „stránkami“ ľudskej solidarity, odetej do skromnosti, odvahy a odhodlania. V utorkové dopoludnie vzniklo zaujímavé hematologické spoločenstvo zložené z mobilnej jednotky transfuziologického oddelenia v Trnave, darcov krvi, zástupcu hematologických pacientov v úlohe dobrovoľníka, zástupcov vedenia mesta. Prišlo 26 odvážlivcov. Gro tvorili pravidelní harcovníci z Leopoldova i okolia. Pekným svedectvom je rodina Blašková – darcovia sú otec, mama, dcéra. Milé bolo stretnúť prvodarkyňu mamu, ktorú priviedla mladá slečna –

skúsená dcéra s náležitým poučením o prvom odbere. Neplánovane sa stretli teta so synovcom, ale i po mnohých rokoch starí známi. Všetkých potešila prítomnosť prvodarcov z radov mládeže. Panovala rodinná trojgeneračná atmosféra. Pri občerstvení prítomní stihli prebrať rôzne témy a verte, že o politike nepadla ani zmienka. Žiadne ponosovanie, žiadne sťažnosti. Prišli pozitívni ľudia s veselou mysľou a dobrou náladou, ktorú podporila aj prírodná medecína po odbere – darček od hematologických pacientov. Ako darcovia plánovali tráviť ostatný čas v deň odberu? Odpovede boli pomerne jednotné: relaxáciou a naberaním nových síl na slniečku vo svojich záhradkách. Májový odber 4. ročníka Kvapky krvi, ktorý organizuje Mesto Leopoldov, sa vydaril. K dnešnému dňu je evidovaných 50 pravidelných darcov. Nie je to celkové číslo, lebo isto sú ďalší, ktorí chodia samostatne darovať krv a chcú zostať v anonymite, alebo im nevyhovovali dané termíny.
Všetkým v mene hematologických pacientov z celého srdca úprimne ďakujem.

Z. M. Švecová, Klub Eliáš

Rozprávková cesta zážitkovou záhradou

Už tradičná spolupráca materskej školy v Leopoldove a Zámockého jazdeckého klubu si našla v tomto roku pokračovanie v podobe rozprávkovej krajiny zážitkovej záhrady jazdeckého klubu v Maduniciach. Deň, ktorý najmä deťom usporiadatelia pripravili pri príležitosti Dňa matiek, Dňa rodiny i blížiaceho sa Dňa detí, bol plný zážitkov a zábavy. Ako vždy najprv nakŕmili a vyhladkali koníky v stajni, potom spoznávali chute prírody pri ochutnávke bylinkových čajov, pripravených z byliniek rastúcich v náučnej časti zážitkovej záhrady. Do minulosti sa na chvíľu preniesli pri zoznámení sa s historickým bicyklom – velocipédom. Ten ich zaviedol na závodisko, na ktorom tentoraz neskákali koníky, ale psíky. Ukážka agility v podaní nitrianskeho Agility klubu priniesla obrovskú radosť nielen deťom, ale aj súťažiacim. Deti naplno využili možnosť pohladkať malých štvornohých športovcov a psíky si to náležite vychutnávali. Vďaka ochote pána Galbičku zavítal do Maduníc z ranča Oklahoma malý dostavník ťahaný poníkom, jazda na ňom bola pre deti veľkým zážitkom. Popoludnie sa chýlilo k večeru a deti sa rozšantili v detských kútikoch, ochutnávali dobroty, ktoré im pripravili ich mamičky a babičky a ako dôkaz vlastnej šikovnosti im na oplátku vlastnoručne pripravili na ohníku špekáčiky a opečený chlebík. Nikomu sa nechcelo domov, všetci si chceli vychutnať atmosféru akcie, ktorá bola vo svojej podstate aj rozlúčková. Štyri roky sme pre túto partiu s láskou pripravovali podujatia a chcem poďakovať, že s rovnakou láskou a radosťou ich deti a ich rodičia i prijímali. Našim malým „absolventom" chcem zaželať veľa rozprávkovo krásnych dní na ich ďalšej ceste životom.

Jana Potocká, MŠ Leopoldov

Kostoly predstavili svoje tajomstvá

Leopoldovská farnosť a Kostol svätého Ignáca sa aj tento rok zapojili do projektu všeobecne známeho ako Noc kostolov. Tohtoročný program organizátori v piatok 9. júna spojili aj s poznávaním minulosti leopoldovských kostolov. Kým minulý rok sa prezentovala historická mozaika farského kostola, tento rok organizátori zamerali na Kostol sv. Leopolda, ktorý sa nachádzal v areáli pevnosti a neskoršej väznice a zbúraný bol v 50. rokoch. Jeho základné dejinné peripetie v minulosti zaujali aj učiteľa na dôchodku Viliama Srdoša a tento rok Juraj Hladký prezentoval nové výsledky archívnych a iných výskumov. Reč tak bola o vzniku kostola, jeho vynútenom zániku, o osudoch jednotlivých pamiatok v ňom, ale aj o jeho krypte a troch kaplnkách a ďalších zničených hmotných pamiatkach v areáli dnešnej väznice. Bližšie sú ich osudy opísané aj v 2. zväzku knižky Sta viator.

Počas prestávky mohli tí, čo prišli, postáť v družnej debate s občerstvením pri fare, ktoré pripravili najmä leopoldovské farníčky a dobrovoľníci, poprechádzať sa v okolí alebo absolvovať aj avizované prekvapenie – ochutnávku viacerých druhov omšových vín. Iní mohli prestávku využiť na to, aby zdolali niekoľkometrový výstup do veže kostola, prezreli si vežové hodiny a takisto zvony. Tí šťastnejší dokonca mohli počuť zvuk odbíjajúcich zvonov z bezprostrednej vzdialenosti.

So zbúraným kostolom vo väznici súvisela aj ďalšia prednáška či vlastne aj akési svedectvo, ktoré hosťom sprostredkoval väzenský kaplán Rastislav Firment. Zrútenie kostola bolo totiž posledným aktom, ktorým sa prerušila 300-ročná kontinuita duchovného života vo väznici. Obnovený bol až po spoločenských zmenách roku 1989. Väzenský kaplán tak vo svojej prednáške nielenže predstavil začlenenie a funkcie duchovnej služby do súčasného Zboru väzenskej a justičnej stráže a priniesol zaujímavé svedectvá z bežnej služby väzenského duchovného, ale odprezentoval aj film o jej zabezpečovaní nielen v podmienkach leopoldovskej väznice, ale aj v iných ústavoch na Slovensku. Aj táto bezo sporu netradičná a vzácna prednáška obohatila podujatie o nový rozmer.

Keďže súčasťou prezentácie bola aj diskusia, nebadane sa čas natoľko posunul, že organizátori odvolali ďalšiu prednášku o liturgickej hudbe, ktorú mal predstaviť organista kostola Jozef Šantavý. Tá bude zaradená do programu budúcoročnej Noci kostolov. Po krátkej prestávke prišli o svojom vzťahu s Bohom a životom svedčiť piesňami členovia hudobného zoskupenia Young for young a duchovný program vyvrcholil v noci obradom svetla s požehnaním. Tento rok, ako zhodnotili organizátori, sme evidovali aj farníkov z iných farností, najmä z Červeníka a Hlohovca, čo ich veľmi potešilo. Tento ročník bol veľmi úspešný a teší sa na budúci rok.

(berec, foto Alexandra Hercegová)

O jednom z najpočetnejších rodov v meste

Dejiny rodov píšu ich pokračovatelia. A nemáme na mysli ani tak tie spísané príbehy, ale skôr tie bežné, žité, ktoré nachádzajú svojich nositeľov v mladších generáciách. Jedným z takých príbehov je aj príbeh rodiny Ignáca a Emílie Kleimanových, na ktorých si ešte spomenú staršie generácie Mestečanov. Pána Ignáca (1902 – 1962) by isto charakterizovali ako umného a predvídavého gazdu. Spolu s ďalšími členmi rodu patril k váženým prvorepublikovým dobrovoľným hasičom, ktorý okrem iného vždy ochotne opravil pokazenú hasičskú striekačku a ako píše Ivan Szabó v knižke Žaby na Trolaskoch, ešte ochotnejšie požičal svoje kone, keď bolo treba striekačku rýchlo dopraviť k horiacemu poľu alebo domu. Traduje sa, že v starom Mestečku žili dva rody Kleimanovcov bez príbuzenského vzťahu. A práve pán Ignác si v roku 1928 vzal za manželku Emíliu Kleimanovú (1902 – 1972); na fotografii. Z ich manželstva vzišlo osem detí. Prišiel rok 1948 a s ním spojené spoločenské zmeny, ktoré tragicky zasiahli do osudov mnohých rodín. Ko-lektivizácia sa nevyhla ani gazdom z Mestečka. Pán Ignác vedel, že keby do družstva dobrovoľne neodovzdal svoj gazdovský majetok, nevyhol by sa perzekúcii on a najmä nie jeho deti. Vďaka jeho predvídavosti tak napokon päť z jeho detí mohlo nastúpiť na stredné školy a úspešne ich ukončiť. A sám sa zamestnal na majeri, ktorý kedysi stál na mieste dnešného pneuservisu, a pracoval na ňom s láskou k pôde tak ako predtým na svojom.

Rodina Ignáca a Emílie Kleimanovcov sa za takmer necelé storočie rozrástla natoľko, že dnes len v Leopoldove žije 16 rodín ich prvo- a druhostupňových priamych potomkov. V skutočnosti je ich však viac. Možno aj akýsi intuitívny vzťah rodu k Mestečku či Leopoldovu spôsobil, že odišli z neho najčastejšie za svojimi partnermi či partnerkami len niektorí – nájdeme ich v Trnave, Bratislave, Šulekove, Drahovciach či Suchej nad Parnou. Ako dobrému hospodárovi sa podarilo starému pánovi Ignácovi Kleimanovi a jeho manželke Emílie úspešne zasiať aj do svojich nasledovateľov hodnoty, ktoré boli im vlastné: dobroprajnosť, súdržnosť, vzájomnú pomoc i pomoc

dobrej veci v širšom spoločenstve. A tí ich zasa prenášajú na svojich nástupcov. Od roku 1996 organizujú Kleimanovci z rodu Ignáca a Emílie v niekoľkoročných cykloch jednodňové rodinné stretnutia obvykle pri Častej-Papierničke. Účasť je vždy hojná – prichádza ich viac ako deväťdesiat – každá z rodín tu má aspoň svojich zástupcov. Ba vznikajú tu aj nové kamarátstva, pretože najmä tí najmladší by za iných okolností možno ani nemali možnosť zistiť, že vyšli z toho istého hniezda. Po symbolickom zvítaní sa chlebom a soľou si zvyčajne bežné rozhovory spríjemnia súťažami, v rámci ktorých priateľsky zápolia rodinné družstvá, ale o to väčšia zábava je pri zmiešaných družstvách, ktoré tvoria členovia z viacerých rodín. Ani o koláčiky či niečo slané piknikové nie je núdza, veď gazdinky sa na stretnutie pripravia vždy vopred.

Nie je časté, že by si rodiny dnes utvárali svoje znaky či erby. Tie rody, ktoré cítia akúsi spolupatričnosť k svojim predkov i k sebe ako ich pokračovateľom, si zvyknú pripravovať rodostromy a upevňovať svoje vzťahy. Hodnoty, ktoré sú kleimanovskému rodu vlastné, personifikuje aj rodinný emblém, ktorý nedávno vytvoril jeden z najmladšej generácie – študent architektúry Marián Kleiman mladší. Erb je uložený v kruhu, ktorý predstavuje súdržnosť rodiny ako celku a tiež nekonečnosť. Uprostred neho je umiestnený

kríž, ktorý vyjadruje vieru – dedičstvo otcov, i vzájomnú pomoc. Za ním sú prekrížené hrable a rýľ ako symboly pracovitosti a medzi nimi tri klasy obilia symbolizujúce vzťah k pôde. Teda znaky, ktoré boli krédom Ignáca a Emílie Kleimanových, a zostali krédom aj ich potomkov. Nuž, istotne nimi zostanú aj v ďalších generáciách.

J. Hladký

Hasiči majú plné ruky práce počas celého roka

Dobrovoľný hasičský zbor je najstaršou organizáciou v meste – pôsobí tu od roku 1882 a jej úlohou odpočiatku bolo pomáhať ľuďom v tiesni pri záchrane životov, ale aj ich majetku. Okrem toho sa hasiči zúčastňovali na spoločenskom a kultúrnom živote v Mestečku – mali svoju hudbu, ba aj kultúrny stánok – bola ňou dnešná Spolková, kedysi Hasičská záhrada. Ich nezastupiteľnú úlohu vo veľkej miere prevzali profesionálni hasiči z Hasičského a záchranného zboru, no dobrovoľní hasiči im pri požiaroch naďalej pomáhajú svojou technikou, skúsenosťou aj nasadením vlastného života. A týka sa to aj našich, leopoldovských, ktorých profesionálni kolegovia volajú na pomoc k zásahom v regióne, ale aj priamo v meste vykonávajú viacero úloh pri prevencii požiarov.

Aj tento rok sme začali činorodo. 14. januára sa konala výborová schôdza a výročná členská schôdza. Zhrnuli sme aktivity za minulý rok, prezentovali plán aktivít na tento rok a zvolili sme si nový výbor na najbližších 5 rokov. Naše rady zároveň rozšírili dvaja noví členovia – dnes DHZ tvorí 40 mužov a 9 žien. Nový výbor zasadal 18. januára a najbližších 5 rokov bude pracovať v tomto zložení: predseda – František Chovan st., podpredseda a veliteľ – Marián Kleiman, preventivár – Marek Šenka, tajomník – Bc. František Chovan ml., pokladník – Ján Pataj, organizačný referent – Erik Sahul, referent mládeže – Martin Vnučko, strojník – Milan Kleiman, materiálovo-technický referent – Peter Horniak a revízori – Miroslav Ottinger, Andrej Blesák a Marek Málik.

Ani tohtoročná jar sa nezaobišla bez požiarov. Prvý požiar, pri ktorom sme zasahovali, bol 4. marca – išlo požiar suchého porastu a zberného dvora v intraviláne mesta (písali sme o ňom v predchádzajúcom čísle). Hneď ďalší deň, 5. marca, sme spolu s hasičmi z HaZZ Hlohovec zasahovali pri požiari suchého porastu v Šulekove. 20. apríla bol vyhlásený požiarny poplach, ktorý z operačného strediska po krátkej chvíli odvolali, keďže medzitým sa

HaZZ Hlohovec požiar podarilo uhasiť. Zatiaľ pri poslednom požiari sme zasahovali v piatok 19. mája, keď horel suchý trávnatý porast pri železničnom moste v Hlohovci. Na hasení sa zúčastnili členovia DHZ Leopoldov, DHZ Hlohovec a HaZZ Hlohovec.

Príchod mája sme tradične pozdravili postavením májky na námestí a práve máj je symbolickým mesiacom hasičov a zároveň mesiacom ich vďaky a prosieb k ich patrónom. Aj preto sme sa 7. mája zúčastnili na hasičskej sv. omši v Drahovciach a v slávnostnom sprievode s historickými zástavami, vedúcom od hasičskej zbrojnice ku kostolu. Ďalším podujatím, na ktorom sme sa zúčastnili, bol Deň sv. Floriána, ktorý sa konal 13. mája v Maduniciach. Oslava sa začala sprievodom k soche sv. Floriána. Potom sme sa aj s technikou presunuli na Madunický štadión, kde oslava pokračovala rôznymi akciami, ktoré pripravili madunickí dobrovoľný hasiči.

1. máj – sviatok práce – sme oslávili prácou, a to sedemhodinovým odčerpávaním vody po povodniach v chatovej oblasti pri Štrkovke zo zatopených pivničných priestorov a zostatkovej vody zo zatopených záhrad. Spolu s nami zasahovali HaZZ Hlohovec, Trnava a DHZ Hlohovec.

Práca hasiča nie je rutinná práca, ktorá spočíva len v uhasení ohňa. Každý požiar je špecifický a prácu hasiča by sa dala prirovnať k práci lekára – musí sa totiž rozhodnúť hneď, v konkrétnej a neopakovateľnej situácii – akú stratégiu použije, aby bola účinná a spôsobila čo najmenšie škody. Aj preto je dôležité vzdelávať sa a rozvíjať svoje zručnosti – pri požiaroch rozhodujú minúty, ba v niektorých situáciách sekundy. Na to slúžia rôzne taktické cvičenia. 22. apríla sme sa zúčastnili na taktickom cvičení v lokalite Sekliny v katastri obce Bojničky, ktoré bolo zamerané na hasenie požiaru lesného porastu v ťažkom teréne a na dopravu vody z vodného zdroja do výšky. Na cvičení sa zúčastnili DHZ Leopoldov, Hlohovec a Madunice. 14. mája sa traja naši členovia zúčastnili na školení rozhodcov DHZ.

Dňa 8. apríla 2017 sa uskutočnila Halová súťaž mladých hasičov v Dvorníkoch, na ktorej sa zúčastnilo 20 štvorčlenných družstiev dievčat a chlapcov zo základných škôl okresov Piešťany a Hlohovec. Trať bola umiestnená v priestoroch tamojšej ZŠ a súťažiaci pretekali v štafetovom behu a ostatných špeciálnejších disciplínach: prekonanie rebríkovej steny, sacie vedenie, prekonanie prekážky – podlezenie ľahkoatletickej prekážky, určovanie vecných prostriedkov PO, uzly, prekonanie prekážky – podlezenie ľahkoatletickej prekážky, test a prekonanie rebríkovej steny. Na súťaži nás reprezentovalo jedno družstvo dievčat, ktoré sa umiestnilo na 10. mieste. Na záver si súťažné disciplíny vyskúšalo aj jedno družstvo rozhodcov zložené z členov DHZ Leopoldov a DHZ Drahovce. Hlavným rozhodcom bol Marián Kleiman.

11. mája Leopoldov reprezentovali dve družstvá na súťaži Mladý hasič a záchranár CO v Panskej záhrade v Hlohovci, odkiaľ si priniesli cenu za umiestnenie na 2. a 7. mieste.
O deň neskôr sa uskutočnil 25. ročník súťaže základných škôl O pohár primátora mesta Hlohovec v Panskej záhrade v Hlohovci. Žiaci základných škôl museli úspešne zdolať tieto disciplíny: beh po kladine, prekonanie lanovej lávky, rozvinutie dvoch hadíc s prúdnicami od rozdeľovača, prekonanie rebríkovej bariéry až do konca, určovanie vecných prostriedkov, prechod tunelom, ošetrenie zlomeniny predkolenia dlahou a transport raneného na nosidlách do cieľa. Leopoldovskí mladí hasiči sa umiestnili na 8. a 15. mieste a na súťaži sme sa zúčastnili aj ako rozhodcovia.
Začiatok júna patrí deťom. 27. mája sa na ihrisku konala oslava MDD, kde deťom opäť pripravili bohatú penu. Pre škôlkarov sme mali pripravený program 1. júna v Siladiciach a 2. júna v Leopoldove. Deťom sme v krátkosti predstavili prácu hasičov, ukázali sme im techniku a potom si samy deti mohli vyskúšať, ako sa hasí požiar.
Byť dobrovoľným hasičom je jedna z možností, ako udržiavať priateľstvo, trénovať telo, myseľ, rozvahu, zodpovednosť i odhodlanie a najmä – byť užitočný. Fanúšikovia a záujemcovia o našu činnosť, ale aj potenciálni naši kolegovia nás môžu sledovať na našej webovej stránke dhzleopoldov.6f.sk. Môžete nám napísať aj na adresu dhzleopoldov@gmail.com.

Martin Vnučko, foto Maroš Bobák

Drezúrne preteky Madunice 2017
Dvojo pretekov patrilo Leopoldovu

12. ročník drezúrnych pretekov, ktoré usporiadal Zámocký jazdecký klub 28.5.2017 v areáli PVOD Madunice, potvrdil, že drezúra definitívne vystúpila z tieňa skokových pretekov a začína sa tešiť čoraz väčšej pozornosti diváckej verejnosti. Drezúrne preteky sa darí organizovať vďaka podpore a pomoci širšieho okolia a sú výsledkom dlhodobej spolupráce miest Hlohovca, Leopoldova a obce Madunice.

V prvej súťaži, drezúrnej úlohe SJF Z4/2017, jazdenej ako **Cena primátora mesta Hlohovec,** zvíťazila Zdenka Novotná na koni Dantof z JK Fotosvet Skýcov, ako druhá sa umiestnila Silvia Záhorská na koni Fiona z JŠ Ivanka a tretia skončila Daniela Kseňáková s koňom Leap Offaith z JK Rozálka Pezinok. Trofeje a vecné ceny odovzdal najlepším jazdkyniam tejto súťaže Ing. Miroslav Kollár, primátor mesta Hlohovec, so svojou manželkou. Podporou a osobnou účasťou na podujatí pán primátor naviazal na tradíciu z minulých rokov a zreteľne zadefinoval svoj vzťah k týmto pretekom.

Nad druhou súťažou – drezúrnou úlohou SJF L5/2017 – prevzala záštitu Mgr. Terézia Kavuliaková, a bola jazdená ako **Cena primátorky mesta Leopoldov**. Prvé miesto v tejto súťaži si vybojovala Veronika Marthaler, švajčiarska jazdkyňa na koni Guerlain, reprezentujúca svoju vlastnú stajňu Veronika Marthaler, druhá skončila Zdenka Novotná na koni Dantof z JK Fotosvet Skýcov, tretia sa umiestnila Elena Sklenárová s koňom Bertramka z Ranča Palomino Bohunice. Poháre a vecné ceny odovzdal víťazným jazdcom viceprimátor mesta Leopoldov doc. Juraj Hladký.

Tretia súťaž, drezúrna úloha SJF LS1/2017, sa jazdila pod názvom **Cena Očnej optiky ZOOM Hlohovec**. Jej víťazkou sa stala Elena Sklenárová s koňom Bertramka z Ranča Palomino Bohunice. Ako druhá sa umiestnila Chantal Botlíková na koni Rudby 4 z JK Ivanka pri Dunaji a tretie miesto patrilo Rebeke Némethovej na koni Víťaz z JK Equinibrium. Z rodinných dôvodov sa na pretekoch nemohli zúčastniť sponzori tejto súťaže a tak v ich zastúpení odovzdali víťazom poháre a vecné ceny manželia Potockí, organizátori podujatia.

Štvrtá a zároveň najnáročnejšia súťaž – drezúrna úloha LP3/2017 – bola jazdená ako **Cena Pizzerie Armando Leopoldov.** Top favoritom tejto záverečnej súťaže bola švajčiarska jazdkyňa, no sústredený výkon domácej dvojice – Richarda Potockého a jeho Tiary – znamenal, že víťazi boli dvaja. Pri rovnosti bodov sa na prvom mieste ex aequo umiestnili Veronika Marthaler na koni Guerlain, stajňa V. Marthaler a Richard Potocký s koňom Tiara, reprezentujúci usporiadajúci Zámocký jazdecký klub Hlohovec. Tretie miesto patrilo opäť Veronike Marthaler s koňom Le Cent, stajňa V. Marthaler. Víťazom poháre a vecné ceny odovzdal p. Marián Chudý, majiteľ Pizzerie Armando v Leopoldove.

Príjemná atmosféra, plynulý priebeh podujatia a spokojnosť divákov i štartujúcich sú dôkazom toho, že drezúrne preteky v Maduniciach našli svoju optimálnu podobu. Živý komentár Mgr. Petra Šťastného dáva možnosť i neodborníkom nazrieť do tajomstiev jazdeckého športu a prispieva k popularizácii drezúrneho športu v našom regióne. Viac o pretekoch nájdete vo fotoreportáži na www.zjk.sk.

Za úspešnú realizáciu 12. ročníka Drezúrnych pretekov v Maduniciach treba poďakovať sponzorom. Na príprave a úspešnom priebehu pretekov sa významnou formou zúčastnili: primátor mesta Hlohovec Ing. Miroslav Kollár, primátorka mesta Leopoldov Mgr. Terézia Kavuliaková, Pizzeria Armando Leopoldov, Očná optika ZOOM Hlohovec, PVOD Madunice, Agentúra MIDO Music production. Ďakujeme!

Vojtech Potocký, foto: archív ZJK

Ponúka len slovenské vína

Na Námestí sv. Ignáca z Loyoly sa v jednom z peknych meštianskych domov ukrýva aj vinotéka. Hoci nemá okázalú reklamu, štamgasti si jej ponuku nájdu už okolo poludnia. Zájdu na decko či dve, ale častejšie si berú domov litrík i viac. Ladislav Barčák sa podnikaniu v tomto sektore venuje siedmy rok. Trochu paradoxne k vinárstvu „pričuchol" ako autodopravca.

„Vozili sme so synom skupiny turistov po vínnych cestách. Vtedy som si všimol, že kultúra pitia vína na Slovensku napreduje, aj u mladých ľudí. Preferujem slovenské vína, lebo patria medzi najlepšie na svete. Dokazujú to umiestnenia na prestížnych výstavách či už v Bruseli, Viedni alebo Paríži."

Nedávno práve na expozícii AGW u susedov získali dve ružové vína z Mojmíroviec zlaté medaily. Z vystavených 302 vzoriek slovenských vín ocenili viac ako 290. *„Známi vinári hovoria, že je to preto, lebo naša oblasť je okrajovou oblasťou pestovania hrozna. Vinohrad sa nepreťažuje počtom koreňov, na koreň maximálne dva a pol kilogramu, tak víno má potom svoju kvalitu, hustotu, vôňu. Hrozno si dokáže potiahnuť zo zeme výborné enzýmy."*

Vo vinotéke na námestí, v príjemnom interiéri, ktorý však zámerne neponúka sedenie, aby si ho návštevníci nezamieňali s pohostinstvom, si možno vybrať z 22 druhov sudových vín. U nás je registrovaných 38 odrôd, Ladislav Barčák ponúka napríklad dva rizlingy rínske – neskorý zber a akostné víno.

Vína odoberá od overených dodávateľov. Sortiment už veľmi nerozširuje. Sám do sveta na výstavy nechodieva, ale absolvuje všetky domáce veľké podujatia spojené s degustáciou. Napríklad Hlohovecké putovanie za vínom či Malokarpatskú vínnu cestu, alebo ochutnávky v Modrom Kameni, či Strekove, alebo Nitre. Z týchto oblastí aj pochádzajú vína vo vinotéke. Jedinou výnimkou je pálava z Moravy, hoci hrozno sa pestuje na Slovensku.

Majiteľ vinotéky žije v Šulekove, pochádza z vinárskeho kraja – z Nitry. Konzumentom vína je odvtedy, čo dosiahol prah dospelosti. *„Je to Boží dar, nie je tepelne upravované. Je to ovocná šťava, ktorá vykvasí prirodzeným spôsobom."* Najradšej pije rizling. *„Tomu sa hovorí kráľ vín,"* dôvodí. *„Preferujem rizlingy zo strekovskej a južnoslovenskej vinohradníckej oblasti, lebo rizling je nemecká odroda, pestuje sa pri Rýne a Rýn sa vlieva do Dunaja. Štruktúra zeme je podobná. Niektoré naše vína z týchto oblastí je aj problém kúpiť, pretože sa takmer celá produkcia vyváža do zahraničia."*

Zvýšenie úrovne konzumácie pozoruje aj v Leopoldove. *„Domáci už rozoznajú aj odrody, nielen červené a biele. Potrpia si na kvalitu. Najviac idú suché vína, rizlingy a veltlíny, to sú dobré konzumné vína."* Mladí ľudia v súčasnosti vyhľadávajú najmä ružové vína. *„Tie sú najlepšie polosuché alebo polosladké, suché už veľmi nie. Sú to príjemne voňavé vína. U nás im dvere otvorilo vinárstvo Mrva, ktoré pred časom vyhralo šampionát v Paríži."*

Do vinotéky chodia klienti všetkých vekových kategórií. Mladí si kupujú viac na víkend, seniori priebežne počas celého týždňa. Mladí obľubujú skôr sladšie vína, starší už dávajú prednosť suchším. Ladislav Barčák má svoju prácu naozaj rád, a preto často ochotne pomôže pri výbere. *„Opýtam sa, v akej vekovej kategórii je obdarovaný, a mladším ročníkom radím radšej polosladké alebo polosuché a starším suché vína. Niekedy je to aj naopak."*

Najviac si zákazníci doprajú počas vianočných alebo veľkonočných sviatkov či hodov. *„Záujem veľmi ovplyvňuje aj počasie. Akonáhle sa oteplí, dá sa opekať a grilovať, kupuje sa viac."* Vo vinotéke sa často zastavia aj organizátori svadieb. Tu im víno nafľašujú podľa po-

Otcovi Ladislavovi s vinárstvom pomáha aj syn Rastislav.

žiadavky a oni len nalepia špeciálne etikety.

Keďže neštudoval vinohradníctvo, ale strojárstvo, vedomosti si dopĺňa štúdiom odbornej literatúry, tú o technológiách spracovania nevynímajúc. *„Páči sa mi, že vinári sa nevnímajú navzájom ako konkurencia. Snažia sa pomáhať si. Naše vinárstva totiž dokážu domácu spotrebu pokryť iba na 50 percent. Oproti roku 1989 klesli výmery vinohradov o polovicu. Aj vďaka limitom Európskej únie a likvidácii vinohradov družstvami. Tie sa v zlej ekonomickej situácii často rozhodli prijať dotácie a zničiť pestovanie hrozna,"* ťažká si.

Okrem sudových vín sa predávajú špičkové vína z uvedených oblastí, ktoré výrobcovia dodávajú iba do vinoték alebo hotelových reštaurácií. Sortiment časom obohatili zázrivské mliečne výrobky, pochutiny od slovenských malovýrobcov i domáci med, kvalitná medovina a sirupy. *„Rád by som poprosil všetkých obyvateľov našej krajiny, aby sme preferovali pri kúpe všetkých potravín slovenské výroby. Jedine tak môžeme pomôcť zamestnanosti a zvýšiť ekonomickú úroveň našej krajiny."*

Vína z vinotéky Ladislava Barčáka ste mohli ochutnať napríklad aj na rôznych mestských podujatiach, pri guláši, na vianočných trhoch alebo vyhrať v tombole.

Iveta Pospíšilová

Zelené reminiscencie (3)

alebo ako som verne slúžil v socialistickej armáde

Môj kontakt so socialistickou armádou sa skončením základnej služby neskončil. Nezabudli na mňa. Asi po dvoch rokoch som dostal povolávací rozkaz na tridsaťpäťdňové vojenské cvičenie (VC) do Serede. Ako uvedomelý vojak reprezentujúci socializmus, ktorý, ak ho bude treba brániť pred nepriateľom, bude vždy pripravený, som vlakom pricestoval do kasární včas a v triezvom stave. Zišlo sa nás tam neúrekom. Aby sme sa všetci do pripravených izieb zmestili, pripravili nám poschodové postele, medzi ktorými zostali len úzke priechody. Z celého cvičenia mi najviac utkveli v pamäti ostré streľby na strelnici pri Topoľčanoch. Z trojice strieľajúcich vojakov v ľahu jednému nevystrelil zo samopalu ani jeden náboj. Zostal z toho taký frustrovaný, že sa postavil aj so svojou zbraňou tvárou k nám. Všetci sme si mysleli, že nás ide postrieľať, a preto sme sa pre istotu ihneď hodili na zem. Našťastie nemal taký zámer. Čakal len radu, prečo jeho automatická zbraň nestrieľa. Príčina bola veľmi jednoduchá. Samopal treba pred streľbou najskôr natiahnuť, čo on nevedel alebo zabudol, hoci absolvoval dvojročný vojenský výcvik.

Jeden záložník, ktorý pracoval v atómovej elektrárni, nám priniesol ukázať fotografie, asi sa chcel pochváliť, ako bol na školení na Ukrajine, kde sa zoznámil s mladou ženou, ktorá mu ochotne a s radosťou zapózovala pred objektívom fotoaparátu ako *Eva* v prírodnom prostredí počas teplého letného počasia niekde pri „dači" s dreveným starým plotom. Osamotenú

chatu by som po slovensky skôr pomenoval ako šopa alebo stodola, ale ako pozadie pre takýto typ fotografie vyhovujúce. Na „fotomodelke" vôbec nebolo vidieť, že sa hanbí, skôr opačne a so širokým úsmevom, hoci bola celkom nahá a na drevených koloch vedľa nej boli zavesené časti jej vyzlečeného oblečenia i spodnej bielizne. Nijako sa nemaskovala, ani tmavé okuliare nepoužila na čiastočné zakrytie tváre a očí. Vraj sa Ukrajinky rady zoznamovali so slovenskými mužmi, aby sa mohli dostať na Slovensko, kde sa im život zdal príjemnejší a pohodlnejší najmä v prítomnosti dobre zarábajúceho muža, čo pracovníci „atómky" určite boli.

O päť rokov som opäť dostal pozvanie na VC. Pre zmenu sme boli v lete „ubytovaní" v stanoch pri Váhu neďaleko od seredského autocampingu, kde sa ľudia opaľovali i oddychovali a my sme ich skôr vyrušovali svojou prítomnosťou. Keď som zistil, že naše civilné oblečenie je v papierových vreciach len tak voľne pohodené v stane, tak som si svoje zobral a schoval pod posteľ, kde som ho mal aspoň čiastočne pod dozorom, lebo krádeže boli na dennom poriadku a ťažko sa im dalo zabrániť. Bonbónikom na torte sa stalo „čapovanie" alkoholických nápojov všetkého druhu vojakom priamo z korby nákladného auta *Praga V3S*. Keby som to nevidel, tak tomu ani neuverím. Samozrejme, že sa to dialo so súhlasom veliteľa práporu. Jeden záložník sa mi priznal, že tam prepil tritisíc korún, čo bol na tú dobu pekný mesačný plat. Doma to vraj svojej žene ani nesmie prezradiť, lebo by mu vynadala, že o toľko peňazí pripravil rodinný rozpočet. Na záver VC vojaci zneužili dobrú vôľu veliteľa a večer vo veľkom tmavom stane bez elektriny sa opili tak, že tam bolo aj nebezpečné vstúpiť. Ako veliteľ čaty som si pokladal za svoju povinnosť schovať všetky prázdne fľaše od alkoholu do kríkov, ak by prišla nejaká kontrola a aby nevidela, aká bola náplň cvičenia. Problém vznikol pri hľadaní a vracaní občianskych preukazov vojakov, lebo všetky boli vhodené do jednej veľkej debny a mali obal rovnakej farby. Odvtedy som si bral na VC ako doklad totožnosti len VK (vojenskú knižku).

Nechcel som uveriť, keď som si po roku bol prevziať na pošte zásielku z OVS v Trnave, ktorou bol v poradí už tretí povolávací rozkaz na VC. Dovolil som si voči tomu protestovať a napísať sťažnosť náčelníkovi OVS, že v *Brannom zákone* sa píše niečo iné o periodicite cvičení. Súčasne som mu oznámil, akým spôsobom sa vybavuje korešpondencia, že sa len opisujú údaje zo starých povolávacích rozkazov, ktoré už dávno neplatia, hoci som im tieto zmeny hlásil písomne alebo aj osobne. Pritom som nerozmýšľal, akú odozvu môj list bude mať. Náčelník OVS telefonoval na moje pracovisko, kde do telefónu kričal na pracovníčku, majúcu na starosti zvláštne záležitosti, že taký kritický list si dovtedy nikto nedovolil jemu napísať. Veliká štvo z neho len tak kričalo. Vraj ak sa nedostavím na OVS a nenastúpim na VC, tak to so mnou dobre nedopadne. Tak som sa vybral do tej ošarpanej a nízkej budovy v Trnave na stretnutie s hlbokou totalitou. Hneď pri vstupe do kancelárie sekretárky „starého" ma upútala jej bezstarostnosť, s akou sedela na stoličke mladá žena, unudená z nič nerobenia, a na stole mala bohatý nákup ovocia. Chcel som sa jej spýtať, či tie banány a pomaranče pre mňa pripravila. Na žarty však nebol vhodný čas. Veliteľ od prvej vety hneď na mňa zaútočil, vraj oni „zelení" sú prví najdôležitejší v socialistickom štáte, hoci som to nikde nespochybňoval, chválil sa vysokou školou, aj keď ma to nezaujímalo, vyhrážal sa mi vojenským prokurátorom, hoci som neporušil žiadny zákon, len som ho žiadal o odklad VC. Mal som aj doklad, že práve v tom čase som absolvoval niekoľkotýždňové pracovné školenie, ktoré bolo treba dokončiť aj so skúškami. Nechal som ho, nech sa vybúri, keď mu to doma žena nedovolí. Nemalo žiadny význam sa s ním púšťať do slovného súboja, lebo on bol najmúdrejší a aj najmocnejší. Objem jeho veľkej guľatej hlavy tomu nasvedčoval. Nakoniec priznal pravdivosť mojej kritiky na korešpondenciu a pochybenie jeho podriadených. Sľúbil nápravu. Tiež ho veľmi zaujímalo, či som uvedené nedostatky aj niekam inam posielal. Pri

našom rozhovore bol prítomný aj svedok, jeho podriadený, ktorý sa zmohol len na úbohé konštatovanie: *„Som urazený!“* Tomu bola adekvátna aj moja odpoveď: *„Prepáčte, súdruh major, že som vás urazil!“* Tým sa náš dialóg skončil. Ešte dodnes si pamätám priezvisko veliteľa OVS, hoci vtedy sa písal rok 1986. Rovnaké mal aj pilot vojenského lietadla AN-24, ktoré o dvadsať rokov neskôr „napikoval“ do kopca pri maďarskej obci Hejce s vypnutým výškomerom, kde zahynulo pri havárii vyše štyridsať našich vojakov. Len jeden haváriu prežil. Počas letu vraj vládla na palube veselá nálada. S takou som však neodchádzal od „starého“, hoci som od nášho rozhovoru ani veľa neočakával, lebo chýbala mi tzv. socialistická známosť. A tak som sa dostal na *Oremov laz* alebo v odbornej terminológii *VVP Lešť*. Tomu predchádzalo nakladanie vojenskej techniky na železničnej stanici v Galante do vagónov a následne čakanie na odchod, kým sa uvoľní trať a výpravca nám ukáže zelenú. Vojaci využili prestávku po svojom, keď obsadili pohostinstvo na stanici a pili aj alkoholické nápoje. Dvaja to s alkoholom prehnali do takej miery, že zostali ležať bezvládne na zemi a z úst im začala vychádzať biela pena, čo som dovtedy videl iba koňovi, a nie človeku. Nezostalo mi nič iné, len sa spoľahnúť na to, že „vytrénované“ telo notorických alkoholikov zvládne aj takúto kritickú situáciu. Našťastie, môj predpoklad sa naplnil. Veliteľ práporu, ten istý, ktorý na predchádzajúcom cvičení dovolil voziť alkohol nákladným autom, mi vyčítal, že som vojakom nekúpil prepravku alebo aj niekoľko so žltými socialistickými malinovkami, ktoré asi mali konkurovať americkej Coca-cole, samozrejme, že za vlastné peniaze. Skutočne geniálny nápad! Taký sa môže zrodiť len vo „vygumovanej“ hlave. Potom by som si mohol všetky vypiť sám alebo ich vyliať do kanalizácie. Na cvičení sme pílili čerešňové stromy pílami, ktoré nespĺňali základné bezpečnostné požiadavky. Aj napriek tomu sa nikomu nič nestalo a čerešňové dosky niekto dobre speňažil.

Dokončenie nabudúce. (kg)

Most príde o svoj dočasný šat

V novembri minulého roka sa dočasne ukončili práce na rekonštrukcii mosta prekleňujúceho kedysi rameno Váhu medzi pevnosťou a Mestečkom na Trolaskoch. Práce sa v novembri zastavili v etape nanesenia omietok, pričom na klenby mosta a niektoré ďalšie dlhodobo zavlhnuté časti bola v tenkej vrstve nanesená dočasná, tzv. obetná omietka, ktorej zmyslom bolo odvlhčiť klenby mosta a niektoré miesta pri jeho pilieroch. V júni sa preto opäť stretli architekt, reštaurátor, pamiatkari a primátorka mesta, aby posúdili proces odsoľovania a stanovili ďalší postup. V najbližších týždňoch tak dôjde k odstráneniu dočasnej omietky a napokon by sa na most mala naniesť definitívna omietka. Postupne by mali na ňu pribudnúť aj tzv. zrkadlá, farebne odlišné plochy omietky, aká bola na mieste ešte aj v prvej polovici 20. storočia. Tým by mal most získať svoju staronovú definitívnu podobu.

(jh)

Obetná omietka ukazuje, kde bol most výrazne zavlhnutý.

Pivný festival 2017

Ani tento ročník Leopoldovského pivného festivalu, ktorý sa uskutočnil na Námestí sv. Ignáca 6. a 7. mája, nezaostal za tými predchádzajúcimi. A to nielen v repertoári točených, teda čapovaných pív rôznych značiek, ale aj v ponuke ďalších lákadiel. Okrem tradičných tekutých a pivárskych špecialít pripravovaných na ohni, ktoré potešili nosy aj žalúdky, to bola najmä zaujímavá a obľúbená hudobná ponuka v podobe kapiel Graeme Mark Band Rock a skupiny Country – Váh River Band. Trocha sklamaní boli však tí, ktorí si obľúbené pivo chceli zobrať domov – mohli ho preniesť len v pivnom džbáne alebo v súdku, nie však v štandardnom balení.

(jh)

Populárny Váh River Band.

Na ťahu je nielen šachistka, ale aj šachová redaktorka a editorka z Českej republiky

Zuzana Červená (* 12. 1. 1981, Kaplice) býva v Jablonci n. Nisou. Vyštudovala strednú odbornú školu zameranú na ochranu a tvorbu životného prostredia, odbor odpadové hospodárstvo. Pred materskou dovolenkou pracovala ako zdravotníčka, starala sa o seniorov. Okrem šachu sa venuje cyklistike, rada sa túla po horách a tiež má rada psov. Pracuje ako redaktorka pre *Novoborský šachový server* a editorka *Šachového týdeníka* pre *Pražskú šachovú spoločnost*. Do kontaktu sme prišli práve prostredníctvom tohto týždenníka, kam som poslal jeden svoj príspevok na uverejnenie a Zuzana bola ochotná po mojej výzve poskytnúť pre leopoldovský dvojmesačník krátke interview:

Kto vás naučil hrať šach a koľko ste mali vtedy rokov?

Šach ma naučili hrať rodičia, keď som mala asi trinásť rokov. Aspoň vtedy a veľa rokov neskôr som si myslela, že ma ho rodičia „naučili". Skutočnú pravdu o tom, čo znamená učiť sa hrať šach, som spoznala až ako 25-ročná. Dovtedy som len vedela ťahať figúrkami a netušila som, že existujú nejaké učebnice, teória otvorenia a koncoviek, resp. šachová stratégia a taktika. Nepoznala som napr. ani branie, mimochodom.

Čím vás najviac priťahuje táto logická hra?

Neznášam bezmocnosť. Mám rada poriadok, všetko najlepšie pod kontrolou, jasné a prehľadne naplánované i usporiadané. Situácie, v ktorých nemôžem svojou najlepšou snahou i zručnosťou nič zmeniť – tak tie ma dostávajú na kolená. K šachu som sa dostala až v dobe počítačov. Zdá sa mi, že dnešný šach má dokonalý poriadok, všetko v ňom máte vo svojich rukách, len sa treba správne rozhodnúť. Asi preto ma šach fascinuje a pokladám za dôležité si pripomenúť, že jedna-jediná chyba, chybný úsudok, chybné zhodnotenie situácie, môže mať fatálne dôsledky. V dennom živote je to podobné, ale človek na to rád zabúda. Šachové partie sú väčšinou o jednej chybe. Je príjemné ju neurobiť, bojovať, ale potom keď ju urobím a prehrám, môžem si povedať, že to bola len hra a poučiť sa i zamyslieť. Je zaujímavé koľko spätných väzieb, vlastných partiových analýz, či už vyhraných alebo prehraných, mi dokázalo pomôcť nájsť odpovede aj na otázky denného života. Je všeobecne známe, že šach rozvíja mentálne schopnosti, trénuje pamäť, učí konať a rozhodovať sa pod tlakom v časovom strese, učí rozumieť a ovládať vlastné emócie, podporuje kreatívne a originálne myslenie. Učí najskôr myslieť a až potom konať. Nie je veľa ďalších hier, ktoré by tak komplexne dokázali prispievať k zlepšeniu ľudských kvalít. Čo poviete?

Ktorým odvetviam kráľovskej hry ste sa doteraz venovali (praktický, korešpondenčný, kompozičný šach)?

Len praktickému šachu. S kompozičným šachom som sa stretla len pri editorskej práci a s korešpondenčným vôbec nie.

Ktoré vaše šachové výsledky považujete za najúspešnejšie?

Pýtate sa na trofeje? Áno, mám štyri. Tri z nich sú v ženských kategóriách z turnajov, kde bo-

li ženy max. tri, jedna z turnaja konaného v mojej rodnej obci, kde som bola raz nejakým zázrakom celkom druhá. A vážne? Nikdy som nehrala nejaký významný šachový turnaj, ale za úspech považujem každú partiu, ktorú neodohrám celkom mizerne. Veľmi často sú to partie, ktoré nakoniec prehrám. Napr. v tejto sezóne som za tímy odohrala len dve partie, z ktorých za úspešnú považujem tú, ktorá mi pripísala nulu na moje bodové konto.

Aký majú podľa vás význam šachové rubriky v lokálnej a regionálnej tlači pre popularizáciu šachu medzi obyvateľstvom? Máte prehľad o ich uverejňovaní v Českej republike?

Po prvé sú veľmi dôležité a po druhé je ich veľmi málo. V Čechách za tie významnejšie považujem šachovú rubriku v utorňajších Lidových novinách. Stará sa o ňu Pavel Matocha a šachové okienko Jana Kalendovského. Ten publikuje v Brnenskom denníku. Inak sa do tlače dostanú správy so šachovou tematikou len vtedy, ak sa hrá extra významný turnaj, a ešte skôr, keď sa objaví okolo šachistu zvučného mena nejaká klebeta. Bežná verejnosť vníma ešte stále šachistov ako skupinu čudákov a písať o šachu príťažlivo je a vždy bude príťažlivé len pre šachistov.

Aký je váš názor na zavádzanie šachu do škôl ako povinný alebo nepovinný predmet?

Som všetkými desiatimi za a veľmi tomu projektu držím palce. Myslím si, že je to jediná možná cesta, ako posunúť šach niekam ďalej. Kde inde s tým začať ako práve u detí. Počula som množstvo názorov odsudzujúcich tento projekt k neúspechu. Najčastejšie v zmysle, že šach v školách budú učiť učitelia, ktorí len absolvujú šachové školenie a čo potom môžu deti naučiť? Myslím si, že pri prvom kontakte so šachom je pedagogické vzdelanie a empatia skoro dôležitejšia než šachové vedomosti. Pravidlá, základné pojmy, najjednoduchšia stratégia, diagramy, dokáže podľa pripravených materiálov, ktoré v rámci projektu vznikli a ktoré považujem za vydarené, vyučovať, s prepáčením, aj opica. Učiteľ nepotrebuje mať žiadnu šachovú výkonnosť a najdôležitejšou úlohou tohto projektu je to, aby to deti bavilo. A že to bude na školách zatiaľ na úrovni hudobnej či telesnej výchovy a v rámci dobrovoľnosti, je len dobre. Zamerať na deti, ktoré vôbec nevedia, čo všetko znamená „učiť sa šach", bežného šachového trénera považujem skôr za kontraproduktívne. Projekt s názvom Šach do škôl v ČR sa zaviedol v r. 2013 a za ten čas sa do neho prihlásilo o niečo viac ako 130 škôl. Zdá sa mi, že je to na dobrej ceste.

Koľko času venujete denne kráľovskej hre?

Dnes, keď mám doma jeden a pol roka starého synčeka, po ruke žiadnu babičku a chcem si udržať prácu editorky Šachového týdeníka a redaktorky Novoborského šachového servera, som rada, keď sa na figúrky pozriem aspoň jedenkrát týždenne. Denne nemá u mňa šach vo svojej klasickej podobe žiadnu šancu a to aj napriek tomu, že môj partner je tiež šachista. Ak nám náhodou na konci bežného dňa zostane voľná chvíľka, ktorú neobsadia pracovné alebo rodičovské povinnosti, tak si s chuťou zájdeme k online šachu, k riešeniu diagramov ne ChessTempe alebo aspoň k programu V šachu. Hrám alebo riešim a môj partner ma pri tom poučuje, a tak sme spokojní obaja. Keď sa pozeráme na vysielanie Českej televízie V šachu, tak spolu skritizujeme aktuálneho hosťa alebo mi partner vysvetľuje šachové myšlienky, ktoré zo seba sypú šachoví experti a ja ich nestačím sledovať. Šach s nami v bežnom živote určite je, ale menej, než by sme si obaja želali.

S ktorými známymi domácimi i zahraničnými šachistami ste sa už stretli za šachovým stolom?

Z našich borcov s veľmajstrom Davidom Navarom, Viktorom Lázničkom a Robertom Cvekom. Stretla som sa s nimi pri simultánke. Zo zahraničných šachistov so Sergejom Movsesjanom tiež pri simultánke a otváraní hotela šachového mecenáša Vlastimila Chládka - Zámecké sýpky v Blansku.

Za rozhovor ďakuje Gorazd Kollárik.

Šachová partia pre zábavu i poučenie

Biely: **Alois Lanč**
Čierny: **Ján Báňas**
Open Tirnavia - Memoriál Richarda Rétiho 2011
Sicílska obr. (B67)

1.e4 c5 2.Jf3 d6 3.d4 c:d4 4.J:d4 Jf6 5.Jc3 Jc6 6.Sg5 e6 7.Dd2 a6 8.0-0-0 Sd7 9.f4 h6 10.Sh4 Vc8 11.Jf3 (Slabý ťah je okamžitý: 11.e5? d:e5 12.J:c6 S:c6 13.D:d8+ V:d8 14.V:d8+ K:d8 15.f:e5 g5 16.e:f6 g:h4 17.-Se2 Kc7 18.Ve1 Sd6 19.Sh5 Vf8 20.Je4 S:h2 21.c4 Se5 22.b4 Vg8 23.Ve2 Sf4+ -+) **11. -Se7 12.h3 b5 13.e5 d:e5 14.f:e5 Jd5 15.J:d5 e:d5 16.S:e7 D:e7 17.Sd3** (17.D:d5 Jb4 18.D-d6 J:c2 19.Kb1 Je3 20.Ve1 Sf5 21.Sd3 S:d3 22.D:d3 Jc4 23.e6 0-0 24.e:f7+ D:f7 25.V-hf1 Vcd8 26.Dc2 Vfe8 27.V:e8+ V:e8 =) **17. - Se6** (17. - 0-0 18.Vde1 a5 19.S:b5?! Jb4 20.Sd3 J:a2+ 21.Kb1 Jb4 22.Jd4 J:d3 23.D:d3 Vb8 24.Dc3 Vb4 25.Ve2 Vfb8 26.Vd1 a4 27.Kc1 V:b2 28.D:b2 V:b2 29.K:b2 Db4+ -+, 19.Kb1! Dc5 20.g4 Jb4 21.g5 h5 22.Jd4 J:d3 23.D:d3 Dc4 24.g6 f:g6 25.e6 Se8 26.e7 Vf4 27.Je6 Vf2 28.Jd4 D:d3 29.c:d3 Vc7 =) **18.Kb1 Dc7 19.Vde1 Da5 20.D:a5 J:a5 21.a4 b:a4 22.S:a6 Vb8 23.Jd4 Vb6** (23. - 0-0 24.Sb5 Jc4 25.J:e6 f:e6 26.S:c4 d:c4 27.Ve3 Vb5 28.Kc1 Vfb8 29.Kd2 Va5 30.Kc1 Vb4 31.Vd1 Vab5 32.Vd6 Kf7 33.Va6 V:b2 34.V:a4 c3 35.Va7+ Kg6 36.V:c3 Vb1+ 37.Kd2 Vd5+ 38.Vd3 V:e5 39.Vg3+ Vg5 40.V:g5+ h:g5 41.Va3 Kf5 42.Vf3+ Ke5 =) **24.Sb5+ Ke7 25.S:a4 Vb4 26.J:e6 K:e6 27.b3 Jc4 28.c3 Vb6 29.Kc2 J:e5 30.Vhf1 Vc8** (30. - f6 31.Vf4 Vc8 32.b4 Kd6 33.Vd4 Vc4 34.Ved1 Vb:b4 35.V:d5+ Ke7 36.Sb5 Vc8 37.V1d4 V:d4 38.V:d4 Va8 39.Kb3 Va1 40.c4 Vb1+ 41.K-c2 Va1 42.Kb2 Va5 43.Kb3 Va1 44.Vd2 h5 45.c5 Vc1 s malou prevahou bieleho.) **31.Sd7+ K:d7 32.V:e5 Kd6 33.Vff5** (Pozri diagram!) **33. - g6??** (Prehrávajúci ťah. Čierny mohol remizovať po správnom: 33. - Vc5! 34.c4 Vbb5 35.V:d5+ V:d5 36.c:d5 Vc5+ 37.Kd3 V:d5+ 38.V:d5+ K:d5 39.g4 Kc5 40.h4 Kb4 41.Kd4 K:b3 42.g5 Kc2 43.g:h6 g:h6 44.Ke5 Kd3 45.K-f6 Ke4 46.K:f7 Kf5 47.Ke7 h5 48.Kd6 Kg4 49.Ke5 K:h4 50.Kf4 =, 42. - h:g5 43.h:g5 Kc2 44.Ke5 Kd3 45.g6 f6+ (45. - f5?? 46.K:f5! +-) 46.Ke6 Ke4 47.Kf7 f5 48.K:g7 f4 49.Kh6 f3 50.g7 f2 51.g8D f1D =) **34.V:d5+ Ke6 35.Vfe5+ Kf6 36.c4 h5 37.Ve2 Vc7 38.Kc3 Vcb7 39.Vb2 Vb4 40.h4 Ke6 41.g3 Kf6 42.Va5 Ke6 43.Va4 V:a4 44.b:a4 Va7 45.Va2 Kd6 46.a5 Kc5 47.a6 f6 48.Va5+ Kb6 49.Kb4 V:a6 50.V:a6+ K:a6 51.Kc5 g5 52.Kd6 f5** (Nepomôže ani: 52. - g:h4 53.g:h4 Kb7 54.Ke6 Kc6 55.K:f6 Kc5 56.Kg5 K:c4 57.K:h5 Kd5 58.Kg6 + -) **53.c5 a čierny sa vzdal**.

Ján Báňas (* 3. júna 1947 v Nitre) vyštudoval ekonómiu s titulom inžinier. V rokoch 1971 - 73 pracoval vo Výskumnom výpočtovom stredisku OSN v Bratislave ako analytik--programátor. Od roku 1974 pätnásť rokov pôsobil ako hráč, športový publicista a šachový tréner. Po roku 1989 podnikal (s prestávkami) v zahraničnom obchode. V rokoch 1994 - 96

bol medzinárodným sekretárom SŠZ. Regionálnej politike SR ako člen KDH sa venoval profesionálne v rokoch 1996 - 2002. V rokoch 2002 - 2005 sa angažoval v zdravotníctve (VšZP- člen Správnej rady, Kúpele Sliač - člen Dozornej rady a Kúpele Sklené Teplice - gen. riaditeľ). V rokoch 2005 - 2008 bol veľvyslancom SR v Chorvátsku. Od roku 2009 je na dôchodku. Trvalé bydlisko má v Trnave. Vo finále majstrovstiev ČSSR hral v rokoch 1970, 1973 a 1978. Je trojnásobným majstrom Slovenska v praktickom šachu (1969, 1985 a 1999); druhý bol r. 1993. Stal sa majstrom Čsl. armády (1971). Vyhral šachové turnaje alebo sa delil o prvé miesto: Třinec (1972), Trenčianske Teplice (1974), Satu Mare (1978), Zalaegerszeg (1980), Curych (1980), Budapešť (1981), Split (1983), Odense (1993), Open Slovan (2001); druhý bol na turnaji Porabka (1986), tretí na Imperia Open (2005). Titul medzinárodného majstra (IM) mu bol udelený v r. 1979. V roku 2001 na pohári EU-družstiev porazil desaťročného Nóra Magnusa Carlsena, ktorý je súčasným majstrom sveta. Často robil kapitána alebo trénera reprezentačných družstiev (napr. mužov na olympiádach v Moskve 1994 a Drážďanoch 2008). V r. 1982 bol trénerom družstva Líbye. O šachu píše a aj prekladá. Z chorvátskeho jazyka preložil Pešiakové, strelcové a jazdcové koncovky od Kovačeviča. Pripravoval tiež aj šachové rubriky v novinách (Smena). Napísal šachovú publikáciu: 1. Svetový pohár v šachu (1989). V súčasnosti hrá šach v Chorvátsku i Rakúsku.

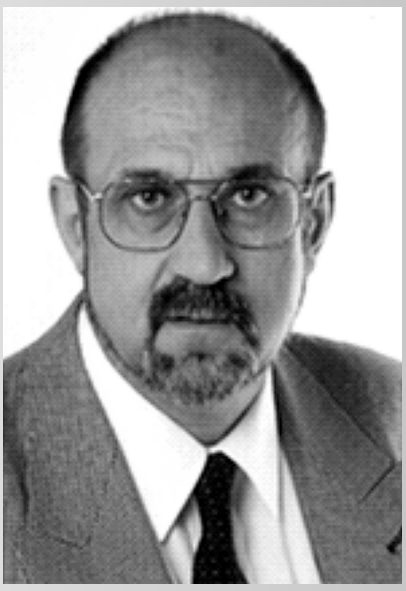

Pri príležitosti významného životného jubilea želáme Jánovi Báňasovi pevné zdravie, rodinnú pohodu a veľa zábavy i víťazstiev na šachových turnajoch.

(GK)

Šachové okienko

Kto je skutočným nestorom (najstarším žijúcim) slovenských šachových skladateľov? Na Slovensku žije viacero významných šachových skladateľov v pokročilom seniorskom veku (Ľudovít Lačný * 8. 12. 1926, Bedrich Formánek * 1933, Ivan Tatranský * 1934, Ján Kozinka * 1937, Juraj Brabec * 1938, Zoltán Labai * 1942, Ivan Garaj * 1943, , Karol Mlynka * 1944, Štefan Sovík * 1944, Pavol Jankovič * 1944, Oliver Ralík * 1945, Bohumil Moravčík * 1946 a ďalší). Tu by sme mohli začať filozofovať, či je príčinou kompozičný šach, keď pri skladaní šachových skladieb skladateľ zamestnáva určité skupiny mozgových buniek, a tak oddaľuje vznik Alzheimerovej choroby. Keď sa k tomu pridá aj určitá fyzická aktivita, tak liek na dlhovekosť je na svete. Aké je to jednoduché! Jedným zo šachových „matuzalemov" je aj **Jozef Žatko** (* 13. 7. 1926) z Chynorian, učiteľ na dôchodku, ktorý uverejnil asi tri desiatky šachových skladieb (väčšinou dvojťažiek, prvotina r. 1962 v *Smene*) a získal za ne asi tri vyznamenania. Bol aj úspešným riešiteľom, lebo na Majstrovstvách ČSSR v riešení šachových problémov r. 1974 skončil na 5. mieste. Vzhľadom na to, že je podľa kalendára o niekoľko mesiacov starší ako Ľudo-

vít Lačný, tak by mal byť J. Žatko tým nestorom, hoci v šachovej rubrike Pravdy koncom minulého roka uviedol B. Formánek ako nestora Ľ. Lačného. Tak kde je pravda? Hovorí sa, že niekde v strede, ale nie dunajskej, ani hornej či dolnej. Šachový redaktor uvažoval asi logicky, lebo Žatko neuverejnil už veľa rokov žiadnu šachovú skladbu, teda je neaktívny šachový skladateľ, ale zase nezostal šachu celkom neverný. Venuje sa praktickému hraniu v súťažiach, čoho dôkazom bol krátky filmový dokument zobrazený v druhej polovici r. 2016 na televíznych obrazovkách od jednej súkromnej slovenskej televízie. V spravodajskej relácii prehovorili aj niektorí chynoranskí šachisti, ktorých ešte on zaúčal do tajov tejto logickej hry. Koncom marca tohto roka bol uvedený ako výherca v riešiteľskej súťaži šachovej rubriky v Pravde. Z jeho nie veľmi bohatej kompozičnej tvorby sme vybrali málo publikovanú „mnohoťažku" uverejnenú ešte v minulom storočí, kde bielemu hrozí mat od čiernej dámy. Biely mu môže zabrániť ťahom strelca 1.Se5?, ale aj tak dostane nakoniec mat po 1. - D:e5+ 2.Jc3 D:c3+ 3.Kb1 Db2 X. Po 1.S:a3 sa síce ubráni, ale zase nedá mat predpísaným počtom ťahov. Preto musí hľadať iný spôsob na splnenie výzvy: „Biely začne a dá mat najneskôr deviatym ťahom!"

Skladba č. 33
Jozef Žatko
Pravda 29. 8. 1980

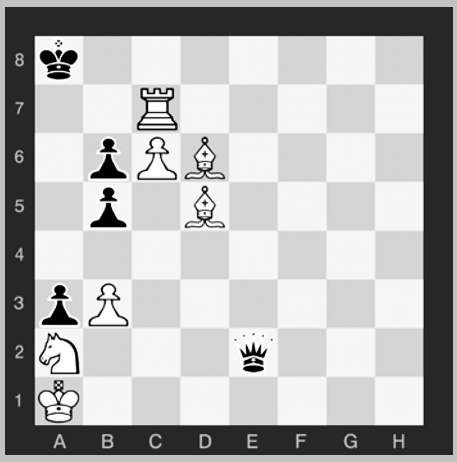

Mat 9. ťahom (7 - 5)

Pri príležitosti vzácneho životného jubilea želáme **Jozefovi Žatkovi** do ďalších rokov života pevné zdravie primerané jeho veku, veľa príjemných chvíľ strávených nad šachovnicou, nech zloží ešte nejaké zaujímavé skladby pre šachových riešiteľov a zostane dlho medzi nami.

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 31. 7. 2017. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený. Ako výherca za správne vyriešenie skladby č. 32 bol vyžrebovaný Michal Hlinka z Košíc. Blahoželáme!

Riešenie skladby č. 32 (Sečkár): Autorské riešenie **1.Jf5!** d3 2.De8+ Kh7 3.Df7+ Kh8 4.Df6+ Kh7 5.Dh6+ Kg8 6.Je7+ Kf7 7.De6+ Kf8 8.Df6+ Ke8 9.Jg6! Dg2+ 10.Kd6 Dh2+ 11.Je5 Dh7 12.De6+ Kf8 13.Jd7+ Kg7 14.Df6+ Kg8 15.Df8 mat, 4. - Kg8 5.Je7+ Kh7 6.Df7+ Dg7 7.Df5+ Kh8 8.Dc8+ Kh7 9.Dh3+ Dh6 10.D:d3+ Kh8 11.Dc3+ Dg7 12.Dc8+ Kh7 13.Dc2+! Kh8 14.Dh2+ Dh7 15.De5+ Dg7 16.Db8+ Kh7 17.Dh2+ Dh6 18.Dc2+ Kh8 19.Dc8+ Kh7 20.Dg8 mat.

Naši riešitelia nám napísali:

Skrátenie riešenia štúdie prinieslo problém v tom, že ide aj 1.Df7+ alebo aj 1.De8+ - sú to len straty tempa, ale keď ide o prvý ťah, nie je to pre štúdiu dobre. Ak by sme chceli zachovať skrátenie predohry a začať bez duálu, resp. bez vedlajšieho riešenia (prvý ťah má byť čistý). Ak premiestnime Jd6 na g7, vtedy ide len 1.Jf5! atď. Strata tempa sa nepokladá za závažný duál, avšak prvý variant nepokračuje až do matu, musí končiť po 9.Jg6!+-, ďalej sú už duály, ktoré nie sú len stratou tempa. Toto by mal byť dôkazový va-

riant a za hlavný možno považovať iba variant b), ktorý síce má niekoľko pozícií s odbočkami, ale sú to iba pre štúdiu neškodné straty tempa a je ich tam ešte viacej, ale všetky neuvádzam. Nuž je to databázová štúdia, a tá sa dá overiť veľmi presne.
Riešenie:
1.Jf5! *[1.Df7+!? Kh8 2.Dh5+ Kg8 3.Jf5 len stráca čas; 1.De8+!? Kh7 2.Dh5+ Kg8 3.Jf5 stráca čas]* ***1...d3 2.De8+*** *[2.Je7+ Kg7 3.Jf5+ Kg8 4.De8+ stráca čas; 2.Jh6+ Kg7 3.Jf5+ Kg8 4.De8+ stráca čas]* ***A) 2. - Kh7 3.Df7+ Kh8 4.Df6+ Kh7 5.Dh6+ Kg8 6.Je7+ Kf7 7.-De6+ Kf8 8.Df6+ Ke8 9.Jg6!*** *+- [9.Jc6? Dg8+! =]* ***9. - Dg2+ 10.Kd6*** *aj Kc5!* ***10...Dh2+ 11.Je5*** *aj Kc6!, alebo Jf4!+-* ***11. - Dh7*** *aj Kc6!* ***12.De6+ Kf8 13.Jd7+*** *alebo Dd6+, Df6+* ***13. - Kg7 14.Df6+ Kg8 15.Df8 #***
B) 4. - Kg8! 5.Je7+ Kh7 6.Df7+ Dg7 7.Df5+ Kh8 8.Dc8+ Kh7 9.Dh3+ Dh6 10.D:d3+ Kh8 11.Dc3+ Dg7 12.Dc8+ Kh7 13.Dc2+! = Kh8 14.Dh2+ Dh7 15.De5+ *alebo Db2+!* ***15. - Dg7 16.Db8+ Kh7 17.Dh2+ Dh6 18.Dc2+ Kh8 19.Dc8+ Kh7 20.****Dg8 #*
Michal Hlinka, Košice

(GK)

Včera, dnes a zajtra (13)

Prikázané sviatky

Leto je opäť v plnom prúde, studené dni striedajú horúce a na tieto pre nás nezvyčajné klimatické anomálie si pomaly zvykáme. Zvykáme a zvykli sme si aj na kopu ďalších vecí, ktoré bežia okolo nás s pravidelnosťou striedania dňa a noci. Rany, ale aj šťastné dni plynutím času strácajú aktuálnosť a ich výročia už neprinášajú také nástojčivé pocity ako v čase, keď nás postretli. Často je to dobre, pretože človek, našťastie, lieči svoju boľavú dušu spontánne a milosrdný čas je veľmi účinný pomocník, ba liek. Bohužiaľ, tak ako takmer väčšina liekov, prináša aj tento škodlivé vedľajšie účinky.

Patrím k šťastnej generácii, ktorá zatiaľ nezažila na vlastnej koži vojnové útrapy. Zámerne som použil slovo zatiaľ. Iné slovo, mier, predstavovalo v zlých časoch niečo žiarivé, neskutočné a znamenalo jednu z najväčších hodnôt, bez ktorej sa život zdal ak nie nemožný, tak určite veľmi neistý. Dnes sme tento symbol a podmienku šťastného života nadobro sprofanovali nielen verejne, ale aj sami v sebe. Z úst tribúnov zaznieval a zaznieva odnepamäti a dnes sa dostáva – už aj s nádychom irónie a klišé – aj na móla prehliadok krásy či zábavných programov. Možno to tak má byť...

Manželka sa chystá do kostola. Čudujem sa, veď nie je nedeľa. Je však takzvaný prikázaný sviatok. Slovné spojenie, ktoré akosi koliduje s jeho významom – sviatok a jeho uctievanie by predsa nemal nikto prikazovať. Oboje by malo vychádzať z nášho vnútra a z dobrovoľnej potreby človeka verejne prejaviť radosť (alebo smútok) nad udalosťou z dávnej minulosti. V tejto súvislosti si spomínam na večné kritizovanie a odpor svojho okolia k tiež de facto „prikázaným" sviatkom nedávnej minulosti. Taká bola napríklad povinná účasť na oslavách Prvého mája, oslobodenia či Slovenského národného povstania. A čo za to? To, bohužiaľ, bola a stále je častá otázka pri rozhodovaní, či sa na týchto pripomenutiach zúčastniť alebo nie. V porovnaní so spomienkou a vyjadrením úcty k tým, ktorí nás svojím životom či dokonca jeho obetovaním už odmenili, nemá prísľub večného života ako odmena za účasť na čomkoľvek, napriek všetkému, konkurenciu...

Na úvod pripomenutia konca druhej svetovej vojny si nedávno vypočuli štátnu hymnu a krátky príhovor DVAJA predstavitelia nášho mesta. Okrem zvukára a dvoch naštartovaných

áut, ktorých šoféri netrpezlivo čakali, kedy sa to už skončí, aby mohli pokračovať po dočasne zablokovanej ceste, to boli všetci účastníci tohto „neprikázaného“ sviatku. Považujem za úspech a vari ešte za zvyšky úcty, že šoféri oných áut počkali, kým tí DVAJA účastníci spomienky uložia veniec k pamätníku letca, ktorý na sklonku vojny položil život možno aj za ich mierový život a aj za ich naštartované tátoše. Na ich vypnutie sa im už úcta minula.

Neďaleko v parku to medzitým žilo... Deti a rodičia sa v hojnom počte chystali na oslavu Dňa matiek. Kto by si dal ujsť vystúpenia ratolestí, ktoré si chceli uctiť neľahkú a úctyhodnú prácu mamičiek? Organizátori lákali (a ako sa stalo už nepísaným pravidlom, lákajú vari pri všetkých mestských akciách) na účasť na podujatí drobnou pozornosťou. Bohužiaľ, akosi sme si zvykli, že tam, kde nič nedávajú zadarmo, netreba chodiť. Guláš, lokše, placky, halušky, šišky, tatranky či iná drobnosť... Stačí aspoň čosi, nemusí to byť hneď večný život, aby sme dobrú vec podporili svojou účasťou. Je to osvedčený recept fungujúci v starom Ríme aj v socializme, keď sme do prvomájového sprievodu ísť museli, aby sme si nepošramotili kádrový posudok, a tým, ktorým strčili do rúk zástavu či transparent, sa ušiel aj párok a fľaška piva.

Moja úvaha akoby naznačovala, že sa pravidelne zúčastňujem na pietnych spomienkach a oslavách významných dní. Bohužiaľ, nie je to tak. Z vlastnej iniciatívy by som asi nešiel klásť vence k pamätníkom významných udalostí alebo ľudí, ktorí by si to zaslúžili – zlenivel som. Nešiel by som však ani za odmenu. A určite ani za sľub večného života. Lákať na oslavy dôležitých medzníkov histórie na párky či pečeného barana alebo na čokoľvek iné, hoci aj na sľuby, je nedôstojné. Rovnako nedôstojné sú však pietne akty, na ktorých sa zúčastnia štyria ľudia vrátane fotografa a technickej obsluhy. Jediným východiskom je takéto podujatia zrušiť, pretože v opísanom podaní iba znevažujú udalosti, ktoré síce významné sú, ale už nám, žiaľ, priveľmi zovšedneli. Zabudli sme totiž na ich memento. Vojna u nás nebola už sedemdesiatdva rokov, no nie je vylúčené, že sa ešte aj my starší dožijeme nevyhnutnosti ísť (povedzme aj v predpísaných košeliach) do sprievodu iba preto, aby sme si zachránili životy. A netreba pochybovať o tom, že v takom prípade zrejme pôjdeme všetci. Veď život je hodnotná odmena, či nie?

Vojtech Moravčík

Spoločenská kronika

Máj – jún

2017

Narodili sa

Tereza Smekalová

Adela Kollárová

Michaela Kopasová

Kristína Sklenárová

Uzavreli manželstvo

Igor Zubíček
a Ing. Eva Blašková

Matej Košťál
a Simona Aigner

Peter Viskup
a Mgr. Zuzana Marcinková

Róbert Špaček
a Petra Švataráková

Jubilanti

Mária Bajtošová

Pavol Brestič

Helena Čavajdová

Oto Mikuš

Stanislav Stanek

Helena Zollerová

Marta Balážová

Ľubomír Černý

Júlia Doskočová

Františka Gavorníková

Mária Haladová

Božena Kleinmannová

Miroslav Lesay

Alexander Sandecký

Viera Skákalová

Mária Babinská

Júlia Hrušková

Daniela Izakovičová

Helena Klusová

Štefan Kožík st.

Ján Luba

Viola Škerková

Pavol Vican

Darina Žoldošová

Mária Halanová

František Chovan st.

Antónia Chovanová

Annemarie Kadlečíková

Vincencia Poturnayová

Valéria Ulíková

Ján Urbancsok st.

Milan Vjater

Pavol Izakovič

Irena Markovičová

Hedviga Podoláková

Marián Tittel

Opustili nás

Magdaléna Danielová

Ľubomír Folttiny

Zdenka Mikulášiová

Ján Svačina st.

Jozefína Zollerová

Elena Fábelová

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 31. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Kusá, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Nepredajné. Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: Júl 2017

Beh mestom Leopoldov

Rozprávková cesta

Deň deti

Týždňový deň deti v MŠ

Foto: Ingrid Vidová, Juraj Hladký, Jana Potocká, Richard Potocký